

Người thứ ba

Lan trở mình tỉnh giấc, cô quay mặt sang nhìn người đàn ông mình yêu say đắm. Cảm giác được ôm, được hôn, được nằm cạnh người đàn ông này làm cô hạnh phúc. Cô đưa tay lên vuốt ve đôi môi mỏng, cặp mắt đang khép lại của anh một cách nhẹ nhàng.

Bỗng bàn tay bị nắm lại, cảm giác âm ỉ truyền đến làm Lan không kìm được cười lên tiếng.

“Huy, đừng hôn nữa nhột quá”

Mặc kệ lời Lan nói, Huy vẫn tiếp tục dùng lưỡi liếm mát từng ngón tay thon dài của cô. Hành động đó như một sự trừng phạt vì tội dám nhìn lên anh ngủ say, Lan yêu cái cảm giác này đến ngây ngất. Cô mong sao khoảnh khắc tuyệt vời này mãi mãi không bao giờ trôi qua, để cô và anh được cùng nhau hưởng trọn niềm vui của tình yêu.

“Reng Reng”

Tiếng điện thoại vang lên làm không khí đang vui vẻ trở nên ngột ngạt đến kì lạ, Lan rút bàn tay mình về, quay lưng lại phía anh im lặng không nói bất cứ câu gì. Còn Huy cảm nhận được ánh mắt đờm buồn của người yêu lòng anh cũng thấy đau lắm, nhưng tiếng nhạc chuông cứ mãi vang lên làm anh không thể nào làm ngơ được.

“A lô”

Một giọng nói nữ phát ra từ đầu dây bên kia.

-Sao đêm qua anh không về?

Huy ngồi dựa vào thành giường, bàn tay trong vô thức nắm chặt lấy chiếc điện thoại. Anh thấy vai Lan khẽ run, cảm giác tội lỗi làm Huy không biết phải trả lời như thế nào mới phải với người phụ nữ đang ở đầu dây bên kia.

Huy nói:

-Tối qua anh đi bàn chuyện làm ăn với mấy người bạn rồi ngủ quên luôn tại nhà nó, lát nữa anh về em đưa con đi học trước đi.

Đầu dây bên kia vang lên tiếng thở nhẹ.

-Đồ ăn sáng em đã làm, để ở trên bàn. Anh về ăn rồi hãy đi làm tiếp nha, thôi em cúp máy đây.

-Uhm anh biết rồi, tạm biệt em.

-Dạ.

Huy tắt điện thoại và đặt nó trở lại trên đầu giường, anh nhòa người đến ôm Lan vào lòng. Anh biết cú điện thoại vừa rồi làm cô rất khó chịu, nhưng anh không thể nào làm được gì cho cô ngoài chuyện lén lút qua lại như thế này. Anh là người đàn ông đã có vợ có con, anh không thể mang lại hạnh phúc trọn vẹn cho Lan.

“Anh xin lỗi”. Ngoài tiếng xin lỗi Huy thật sự không biết giải thích như thế nào để Lan được vui hơn, vòng tay đang ôm cô khẽ siết chặt.

Lan quay đầu lại khẽ hôn nhẹ lên môi anh, cô nở nụ cười nhẹ nhàng.

“Em không sao, với em bấy nhiêu là quá đủ”

Cô biết mình không thể mong chờ được gì từ người đàn ông này, Chi là cô bạn thân nhất của Lan từ thời cấp ba đến giờ và cũng chính là vợ của anh, người phụ nữ dịu dàng vừa cúp điện thoại khi này.

Cô biết mình có lỗi với Chi, nhưng cô không thể kiềm chế được tình cảm của mình đối với Huy. Người đàn ông này khiến cô yêu đến ngây dại, khiến cô không có cách nào dứt ra và buông tay được. Mỗi đêm anh không đến cô lại nằm trên chiếc giường này, tưởng tượng đến hơi thở nồng nàn của anh, giọt mồ hôi chảy dài từ trên mũi xuống hai cơ thể đang quấn quýt. Nhưng người con gái nằm bên dưới thân anh vào thời khắc đó không phải là cô mà là người vợ nhất mực yêu thương anh, cô khóc, khóc vì mình đến quá muộn, khóc vì mình lại phải chịu uất ức khi trở thành người thứ ba.

Lúc đó cô căm hận người đàn ông này và cô ghét chính bản thân mình vô

cùng. Chi là một cô gái tốt, một người vợ đảm đàng, một người mẹ luôn giành cho con cái những điều tốt đẹp nhất.

“Anh có thể làm gì được cho em đây Lan?”

Sai lầm lớn nhất cuộc đời anh đó chính là đã đem lòng yêu hai người phụ nữ, anh biết mọi thứ mình đang làm đang làm tổn thương đến người con gái đang trong vòng tay mình. Nhưng anh thật sự không có lựa chọn nào khác, anh không thể bỏ vợ con mà đến với Lan được. Chi bị bệnh tim bẩm sinh, cô ấy không thể chịu nổi được sự đã kích này, từ khi lấy cô ấy về đến nay anh chưa từng không hài lòng về cô ấy bất cứ điều gì.

Cô ấy rất tốt, biết suy nghĩ cho chồng, là người vợ hiền dâu thảo.

Còn Lan, người con gái này có tính cách mạnh mẽ và tự lập. Dù biết trong tình yêu tay ba nhất định sẽ có người bị thương tích nhưng anh vẫn quyết định thà để bản thân anh và Lan chịu đau khổ chứ không muốn Chi phải gánh nỗi đau do chính tay anh tạo nên.

“Anh biết mình ích kỉ, anh biết mình không nên làm như thế với em. Nhưng Lan à! Anh thật sự không thể tự quyết định mọi thứ, hãy tha lỗi cho anh được không? Coi như anh tham lam, anh không muốn mất em và cả cô ấy”

Từng giọt nước mắt nóng hổi rơi xuống chiếc gối trắng tinh, những ngón tay sắc nhọn bầu chặt vào cánh tay đang đặt ngay eo. Cô cảm nhận được nó đang từ từ đi sâu vào trong da thịt anh, nhưng anh không hề chống trả, anh biết chỉ có như thế mới khiến tâm trạng cô đã hơn được phần nào.

“Thôi trễ rồi, anh về đi.”

Bàn tay anh ôm chặt lấy cơ thể cô, hơi thở nam tính lấn tới. Một nụ hôn nhẹ nhàng được đặt trên má Lan.

“Cảm ơn em, người phụ nữ tuyệt vời của anh”

o0o — o0o

“Bé Bi lại đây dì Lan bế nào”

Thân hình nhỏ bé của cậu nhóc nhanh chóng được vòng tay Lan ôm lấy, cô bế bé Bi lên hôn nhẹ vào cái mái mũm mĩm của nó một cái “Chụt” rõ kêu. Nó thích thú cười khanh khách đến híp cả con mắt, bàn tay ú tròn vuốt qua vuốt lại trên mặt Lan làm cô không kiềm được hôn thêm vài cái nữa vào má nó.

Hai dì cháu đang giỡn vui vẻ thì tiếng của người mẹ bị bỏ quên cắt ngang.

“Thôi hai dì cháu đừng có giỡn nữa, thằng Bi nó mới uống sữa cậu ghẹo nó cười như thế nôn hết ra cho mà coi”

Lan mỉm cười nhìn Chi, cô kéo tay thằng bé ra khỏi mặt rồi mình đặt nó xuống đất.

“Bé Bi ngoan không giỡn nữa, lát cô Lan mua kem cho con ăn. Chịu không?”

Thằng bé gật đầu lia lịa, đôi chân ngăn ngùn đi từng bước lại phía Chi múa múa hai tay đòi Chi bế lên. Bé Bi là con trai của Chi và Huy, nó năm nay đã tròn 3 tuổi. Thằng bé này rất lanh lợi lại hoạt bát, nó rất thích Lan, thường khi rảnh rỗi Chi đều bế nó đến cùng Lan đi siêu thị mua đồ hoặc ra công viên ngồi hóng mát. Riết đó cũng thành một thói quen, hai dì cháu trở nên thân thiết với nhau. Cảm giác mềm mềm mịn mịn khi được bế thằng bé làm Lan thích thú, nhưng khi nhìn thấy nụ cười trên môi mẹ thằng bé thì lòng cô lại chùng xuống một cách vô chừng.

Ba người đi lại phía chiếc ghế đá đằng trước, Chi đặt thằng bé xuống giữa hai người rồi đưa cho nó một cây kẹo mút. Bi có kẹo nên không thèm đòi bế nữa, ngồi ngoan ngoãn thưởng thức cái cục tròn tròn đỏ đỏ ngọt ngọt trên tay mình.

Thấy ánh mắt Chi có vẻ buồn Lan hỏi:

“Cậu có chuyện gì không vui à?”

Chi quay sang nhìn Lan, nhỏ giọng nói:

” Từ hồi sinh bé Bi đến nay anh Huy thường xuyên vắng nhà vào buổi tối không có về, mình ở nhà rất hiu quạnh. Bé Bi còn nhỏ lại không thường xuyên được ở bên cha thật sự rất tội, mình biết công việc của anh ấy rất nhiều nhưng..”

Nói đến đây Chi không kiềm được nước mắt, Lan nhìn Chi khóc mà lòng cô cũng theo đó mà nặng xuống. Người con gái này không nên bị đối xử như thế, thằng bé đáng yêu này phải cần có nhiều thời gian bên cha hơn. Mọi chuyện đều tại cô, người đàn bà mang tiếng là phá hoại hạnh phúc gia đình của người khác cướp mất mọi thứ của họ.

Cô đã sai sao? Lan tự cười chính bản thân mình, ngay từ đầu quyết định dấn thân vào cuộc chơi này thì cô đã thua rồi. Thua bởi tờ giấy chứng nhận kết hôn, thua bởi thằng bé đáng yêu đang ngồi bên cạnh mình.

Lan cười gượng:

“Công việc anh ấy thế nào không lẽ cậu không biết, cậu đừng suy nghĩ nhiều như thế. Huy là giám đốc điều hành của công ty nên các việc như ngoại giao đều do anh ấy tự giải quyết, mình là thư kí riêng của Huy nhưng nhiều lúc thấy anh ấy làm cực như thế cũng không biết phải khuyên như thế nào. Ngày mai mình sẽ nói với Huy giao công việc tiếp khách này lại cho các nhân viên khác, anh ấy sẽ lại thường xuyên trở về nhà, cậu đừng có buồn như thế nữa”

Chi nghe Lan nói thế ánh mắt lập tức sáng lên, cô ấy nắm lấy bàn tay cô thật chặt:

“Cảm ơn cậu, Lan à”

Lan đã nhận được hai câu cảm ơn trong cùng một ngày, khi sáng người chồng của cô ấy cũng cảm ơn cô, khi chiều cô ấy cũng cảm ơn cô. Lan thật sự không nghĩ mình lại đáng để người khác biết ơn như thế, cô là người thắt gút thì cô phải biết tự giác tháo chiếc gút đó để cho nó trở về với vị trí thẳng tắp ban đầu.

o0o — o0o

Máy bay được cất cánh đi Anh vào lúc 3 giờ chiều ngày 22 tháng 4 năm 2014.

Lan ngồi vị trí bên ngoài, ngồi cạnh cô là người đàn ông trẻ tuổi. Khi thấy hình ảnh nghiêm túc dán mắt vào máy tính không ngừng làm việc của anh ta làm Lan nhớ đến Huy. Cô quyết định từ bỏ mọi thứ để bắt đầu lại cuộc sống mới, trả lại nguyên vẹn người đàn ông mà cô yêu say đắm trong suốt 4 năm qua cho Chi.

Lan đã nợ Chi và bé Bi quá nhiều, cô không thể tiếp tục sống với cuộc sống như thế nữa. Tiếng gõ bàn phím liên tục làm Lan quay sang người đàn ông bên cạnh một lần nữa, cô muốn tìm thấy một chút nhỏ hình ảnh quen thuộc trong kí ức của mình. Hình như cảm nhận được ánh mắt chăm chú của cô, người đàn ông trẻ tuổi đó cũng quay đầu lại nhìn Lan. Anh ta lấy trong túi ra một chiếc khăn màu xanh nước biển nhạt đưa cho cô.

“Cô đừng buồn nữa, con gái khóc trông rất xấu. Mau lau nước mắt đi”

Cô nhận lấy chiếc khăn tay trước mặt, mỉm cười nhìn người đàn ông đó. Anh ta có đôi mắt rất đặc biệt, dường như qua đôi mắt đó có thể nhìn thấu được mọi thứ xung quanh.

“Cảm ơn”

Anh ta mỉm cười rồi tiếp tục quay sang làm việc của mình, còn Lan ngược mắt nhìn ra bầu trời xanh thăm thẳm.

-Ở nơi đó, chắc giờ này anh đã nhận được thư của em.

o0o — o0o

Đã hơn một tuần sau ngày hôm đó Huy không đến qua đêm tại căn phòng trọ của Lan, không phải vì anh quên lãng cô mà là vì anh muốn giành một ít thời gian cho vợ con của mình. Anh đã nghe theo lời khuyên của Lan rằng đừng bỏ mặt người vợ yêu thương anh như thế, đêm nay vì nỗi nhớ anh không kiềm được nên quyết định đến nói với cô biết anh sẽ chọn cô, chọn người con gái mà anh yêu tha thiết.

Với Chi mà nói đó chỉ là tình cảm xuất phát từ tuổi mới lớn, họ yêu nhau từ năm 16 tuổi, kết hôn với nhau sau 7 năm yêu nồng nàn. Anh cứ nghĩ tình cảm đó sẽ còn mãi mãi trong anh, nhưng từ khi gặp Lan. Cô thư kí luôn hết lòng vì công việc, người bạn thân của vợ anh hay thường xuyên đến nhà anh dùng bữa.

Không biết từ giây phút nào anh đem lòng yêu Lan, anh biết cô cũng có tình cảm với mình nên đã quyết định nói ra hết tâm tư. Anh cứ nghĩ Lan sẽ cự tuyệt, đòi anh ly hôn với Chi mới chịu qua lại với anh. Nhưng không ngờ cô không cần danh phận tự nguyện làm kẻ thứ ba bí mật, làm người phụ nữ phía sau sự thành công vang dội của anh.

Huy biết cô chịu nhiều đau khổ, mỗi lần vợ anh gọi điện đến anh có thể trông thấy ánh mắt đượm buồn của Lan. Anh đã làm khổ cô quá nhiều, cũng đến lúc anh đưa ra quyết định cho riêng mình.

Khi bước vào nhà đập thẳng vào mắt anh đó chính là bức ảnh cô dâu cười rạng rỡ, nó được treo chính giữa chiếc giường nơi anh và cô từng trao nhau những nụ hôn đêm về tràn đầy hạnh phúc.

Huy bước từng bước chân nặng nề lại phía đó, bên dưới bức tranh có một lá thư được bao bọc rất kĩ càng xếp ngay thẳng được cây bút máy do chính tay anh tặng cô đề lên. Không hiểu sau lúc đó trong lòng Huy có một dự cảm không lành, căn phòng tỏa ra hương lạnh, bàn tay run rẩy cầm lấy bức thư.

Khi mở ra nét chữ múa lượng quen thuộc hiện ra trước mắt anh, Huy ngồi thụp xuống đất đầu đập xuống gối đau khổ hét lên gọi tên cô.

“Lan..... “

” Gửi anh, người đàn ông em yêu.

Có lẽ khi anh nhìn thấy bức thư này thì em đã không còn bên cạnh anh nữa, em quyết định rời khỏi nơi đau buồn này, trả lại cuộc sống vốn yên bình lại cho anh và Chi.

Bé Bi nó cần có sự yêu thương từ cha, Chi cần có tình yêu ấm áp từ chồng. Bọn họ đều cần anh hơn em rất nhiều, thấy họ đau khổ em không thể nhẫn tâm cướp mất anh được. Em còn trẻ, chưa lập gia đình, tương lai sau này sẽ không có bất cứ vướng bận gì nữa. Tình yêu em trao cho anh sẽ nhanh chóng được em cất kỹ vào trong góc trái tim, còn Chi thì khác, cô ấy là vợ anh, cô ấy đã có bé Bi với anh thì anh phải biết trân trọng yêu thương cô ấy.

Đừng nhớ đến em nữa, em không xứng để anh mong nhớ như thế đâu. Cám ơn tình yêu của anh giành cho em trong suốt 4 năm qua, khoảng thời gian đó là khoảng thời gian em sống hạnh phúc nhất. Hãy tha thứ cho sự ích kỷ vì không chịu nổi được cái cảm giác chia sẻ người đàn ông mình yêu với người khác, em không phải là cô gái tốt như anh nghĩ đâu.

Hãy đối xử tốt với mẹ con Chi, họ mới là người thân của anh. Bức hình cưới này em chụp từ tháng trước, em định rủ anh đi cùng nhưng suy nghĩ lại rồi thôi. Em không có ý làm anh mong nhớ, em chỉ mong anh cũng giống như em. Cất hình ảnh xinh đẹp khi được làm cô dâu của em vào trong góc khuất của trái tim.

Hãy quên em đi anh nhé, chúc anh hạnh phúc.

Lan. “

Zenny